

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 30 januari 2001

Nr 35—45

INNEHÅLL

Nr		Sidan
35	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal och av lagen om ikraftträdande av vissa bestämmelser i konventionen	93
36	Statsrådets förordning om ändring av 7 d § fängvårdsförordningen	95
37	Statsrådets förordning om ändring av 7 § förordningen om rannsakningsfängelse	96
38	Statsrådets förordning om användningen av det anslag som reserverats för miljöstöd för jordbruket år 2001	97
39	Statsrådets förordning om fördelningen av arbetsgivares socialskyddsavgifter som inflyter under 2001	98
40	Statsrådets förordning om justering av markbeloppen för de i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns	100
41	Statsrådets förordning om ändring av 4 och 5 § förordningen om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst	101
42	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för beviljande av statsunderstöd för psykiatriska tjänster för barn och unga personer	102
43	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor	104
44	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän	106
45	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om stöd för främjande av avsättningen för år 2001	107

Nr 35

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal och av lagen om ikraftträdande av vissa bestämmelser i konventionen

Given i Helsingfors den 26 januari 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i New York den 9 december 1994 ingångna konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal, som godkänts av riksdagen den 7 december 2000 och ratificerats av republikens president den 21 december 2000 och i fråga om vilken ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare den 5 januari 2001, träder i kraft internationellt för

Finlands del den 4 februari 2001 så som därom har överenskommits.

2 §

Lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal (1261/2000) träder i kraft den 4 februari 2001.

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 3/2001)

3 §
De bestämmelser i konventionen som inte
hör till området för lagstiftningen är i kraft
som förordning.

4 §
Denna förordning träder i kraft den 4
februari 2001.

Helsingfors den 26 januari 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 36

**Statsrådets förordning
om ändring av 7 d § fängvårdsförordningen**

Utfärdad i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet,
ändras i fängvårdsförordningen av den 16 juni 1995 (878/1995) 7 d § 2 och 3 mom., sådana
de lyder i förordning 700/1999, som följer:

7 d §

Konstaterande av berusning

— — — — —
Om en fånges berusning av yttre känne-
tecken att döma är uppenbar, skall urin- eller
salivprov inte krävas. Om berusningen inte är
uppenbar, skall eventuellt rusmedelsbruk
fastställas genom urin- eller salivprov. Om
det misstänks att berusningen beror på alko-
hol, skall utandningsprov dock alltid krävas.

Utöver det som bestäms i 2 mom. skall
annan än av alkohol beroende berusning hos
en fånge i en öppen anstalt alltid på anmodan
av fången konstateras med urin- eller saliv-
prov som ges omedelbart.

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1
februari 2001.

Helsingfors den 25 januari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Fängvårdschef, såsom fängvårdsöverinspektör Kimmo Hakonen

Nr 37

Statsrådets förordning
om ändring av 7 § förordningen om rannsakningsfängelse

Utfärdad i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet,
ändras i förordningen den 28 maj 1999 om rannsakningsfängelse (701/1999) 7 § 2 mom.
som följer:

7 §

Konstaterande av berusning

Om en fånges berusning av yttre kännetecken att döma är uppenbar, skall urin- eller salivprov inte krävas. Om berusningen inte är

uppenbar, skall eventuellt rusmedelsbruk fastställas genom urin- eller salivprov. Om det misstänks att berusningen beror på alkohol, skall utandningsprov dock alltid krävas.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Helsingfors den 25 januari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Fångvårdschef, såsom fångvårdsöverinspektör Kimmo Hakonen

Nr 38**Statsrådets förordning****om användningen av det anslag som reserverats för miljöstöd för jordbruket år 2001**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 11 § 4 mom. lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999), sådant det lyder i lag av den 21 januari 2000 (44/2000):

1 §

Av det anslag som i statsbudgeten för 2001 (moment 30.12.45) reserverats för miljöstöd för jordbruket får högst 1 487 000 000 mark användas till stödåtgärder som orsakas av miljöbasstödet för jordbruket och bas- och tilläggsåtgärder i samband med miljöstödet, samt högst 181 000 000 mark till stödåtgärder som orsakas av specialstöd i samband med miljöstödet för jordbruket.

Helsingfors den 25 januari 2001

2 §

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör *Tiina Malm*

Nr 39

Statsrådets förordning**om fördelningen av arbetsgivares socialskyddsavgifter som inflyter under 2001**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 16 § 2 mom. lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963), sådant det lyder i lag 1278/1999:

1 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som erlagts för 2001 utan särskild debitering skall anses fördelade enligt följande:

1) då staten, andra statliga inrättningar än de affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk (627/1987) tillämpas eller landskapet Åland är löneutbetalare

arbetsgivares socialskydds- avgiftsprocent	folkpensions- avgift %	sjukförsäkrings- avgift %
6,80	58,088	41,912

2) då en kommun, en samkommun eller ett kommunalt affärsverk, den evangelisklutherska kyrkan, dess församling eller kyrkliga samfällighet eller det ortodoxa kyrkosamfundet eller dess församling är löneutbetalare

arbetsgivares socialskydds- avgiftsprocent	folkpensions- avgift %	sjukförsäkrings- avgift %
4,75	66,316	33,684

3) då någon annan än en i 1 eller 2 punkten avsedd arbetsgivare är löneutbetalare

arbetsgivares socialskydds- avgiftsprocent	folkpensions- avgift %	sjukförsäkrings- avgift %
3,60	55,556	44,444
5,60	71,429	28,571
6,50	75,385	24,615

2 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som erlagts för 2001 på basis av debitering skall anses fördelade enligt följande:

- 1) folkpensionsavgift 62,4 %
- 2) sjukförsäkringsavgift 37,6 %

3 §

Arbetsgivares socialskyddsavgifter som erlagts för 2000 och tidigare år och som influtit under 2001 skall anses fördelade enligt följande:

- 1) folkpensionsavgift 64,5 %
- 2) sjukförsäkringsavgift 35,5 %

4 §
Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Förordningen tillämpas dock även på ar-

betsgivares socialskyddsavgifter som har debiterats före förordningens ikraftträdande och som har influtit den 1 januari 2001 eller därefter.

Helsingfors den 25 januari 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 40

Statsrådets förordning

om justering av markbeloppen för de i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 2 § 5 mom. lagen den 21 februari 1946 om apoteksavgift (148/1946), sådant det lyder i lag 59/1983:

1 §				
De i 2 § 1 mom. lagen om apoteksavgift nämnda markbeloppen för omsättningsgrupperna samt för apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns justeras med ett belopp, som motsvarar den procentuella förändringen i apotekens totala omsättning från år 1997 till år 1998, som följer:		4 053 000— 4 953 000	90 010	8
		4 953 000— 6 308 000	162 010	9
		6 308 000— 8 106 000	283 960	9,5
		8 106 000— 9 909 000	454 770	10
		9 909 000—11 711 000	635 070	10,25
		11 711 000—14 866 000	819 780	10,5
		14 866 000—19 368 000	1 151 060	10,75
		19 368 000—	1 635 030	11

Apotekens omsättning	Apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns	Betalningsprocenten för den omsättning som överskrider den nedre gränsen
mk	mk	
2 703 000— 3 152 000	—	6
3 152 000— 4 053 000	26 940	7

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Förordningen tillämpas första gången på den apoteksavgift som bestäms på basis av apoteksrelsens omsättning år 2000.

Helsingfors den 25 januari 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Arja Myllynpää

Nr 41

Statsrådets förordning**om ändring av 4 och 5 § förordningen om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen den 31 december 1985 om tillämpningen av vissa stadganden i lagen om skada, ådragen i militärtjänst (1117/1985) 4 § 2 mom. samt 5 § 3 och 4 punkten, dessa lagrum sådana de lyder, 4 § 2 mom. i förordning 840/1988, 5 § 3 punkten i förordning 1226/1993 och 5 § 4 punkten i förordning 1178/1987, som följer:

4 §

Såsom anstaltsvård betraktas

- 1) vård i specialanstalt,
- 2) i 24 § socialvårdslagen nämnd anstaltsvård,
- 3) sådan av kommun eller samkommun anordnad vård på vårdplats som försiggår dygnet runt, till den del avgift för vården kunde uppbäras enligt patientens betalningsförmåga samt sådan på vårdplats given kortvarig vård vars huvudsakliga ändamål är medicinsk rehabilitering,
- 4) vård dygnet runt eller deltidsvård i Sverige, som motsvarar finsk institutionsvård.

5 §

En förutsättning för att ersättning skall utges för läkarundersökning, rehabilitering, anstaltsvård och deltidsvård är dessutom

3) att anstaltsvården ges i en sådan anstalt som avses i folkhälsolagen, lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) eller 24 § socialvårdslagen eller i en av länsstyrelsen särskilt för ändamålet godkänd anstalt. Vård dygnet runt av en i Sverige stadigvarande bosatt person som skadat sig eller insjuknat kan ordnas i Sverige; om anskaffande och ordnande av denna vård dygnet runt beslutar Statskontoret, eller

4) att deltidsvården ges i en av länsstyrelsen särskilt för ändamålet godkänd anstalt; om anskaffande och ordnande i Sverige av vård som motsvarar deltidsvård i en anstalt beslutar Statskontoret.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Helsingfors den 25 januari 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringssekreterare Anne-Marie Brisson

Nr 42

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om grunderna för beviljande av statsunderstöd för psykiatriska tjänster för barn och unga personer

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 217/2000:

1 §

Anslaget under moment 33.32.37 i statsbudgeten för 2001 skall användas för betalning av statsunderstöd för de kostnader som stödande av barns och unga personers psykiska utveckling, förebyggande av störningar och säkerställande av psykiatriska vårdtjänster förorsakar kommunerna och samkommunerna.

2 §

Understöd beviljas samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt på ansökan för att användas för i 1 § avsedda projekt som sjukvårdsdistriktet och kommunerna inom dess område genomför.

Ansökan sänds till länsstyrelsen, som vidarebefordrar den jämte ett eget utlåtande till social- och hälsovårdsministeriet.

3 §

Antalet invånare under 18 år i kommunerna inom sjukvårdsdistriktets område den 31 december 1999 utgör grund för beviljande av understöd.

Markbeloppet som bestäms enligt 1 momentet kan höjas eller sänkas utgående från hur man i de projekt som sjukvårdsdistriktets ansökan gäller har beaktat följande faktorer:

1) riktande av en betydande del av utvecklingsarbetet på verksamhet på basnivå

2) storleken på kommunens eller samkommunens finansieringsandel

3) långsiktigheten i verksamheten för att utveckla psykisk hälsovård för barn och unga personer

4) utvecklande av servicesystemet som ett samarbete mellan hälsovårdscentralerna, kommunala socialväsendet, den specialiserade sjukvården och andra enheter för psykisk hälsovård för barn och unga personer

5) utvecklande av nya preventiva verksamhets- och arbetsmetoder

6) utvecklande av nya terapeutiska verksamhets- och arbetsmetoder

7) åtgärder för att förkorta befintliga vårdköer

8) personalutbildning som stöder verksamhetens utveckling

9) beaktande av multiprofessionalitet.

Understödet kan användas både till nya utvecklingsprojekt och till att fortsätta sådana projekt som har inletts med år 2000 beviljat understöd.

4 §

Statsunderstödet beviljas av social- och hälsovårdsministeriet. Ministeriet kan besluta att länsstyrelsen kan utöver det understöd som beviljats med ministeriets beslut bevilja sjukvårdsdistrikt tilläggsunderstöd på basis av en separat ansökan av sjukvårdsdistriktet.

Ministeriet beslutar om tilläggsunderstödens maximibelopp.

Efter att ministeriet fattat beslut om beviljande av understöd kan länsstyrelsen på ansökan av ett sjukvårdsdistrikt besluta om smärre ändringar i projektplanen.

Statsunderstödet får även användas efter den räkenskapsperiod under vilken det mottagits.

5 §

Länsstyrelsen betalar statsunderstödet till

Helsingfors den 25 januari 2001

sjukvårdsdistriktet. Statsunderstödet betalas i två rater, den första raten i maj och den andra i oktober.

Sjukvårdsdistriktet betalar statsunderstödet till kommunerna och andra samkommuner till den del dessa genomför de projekt som legat till grund för understödet.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringsråd Pekka Järvinen

Nr 43

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 c § (217/2000) lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988):

1 §

Till rehabilitering kan godkännas en person som behöver rehabilitering och

1) vars make har skadats eller insjuknat till följd av krigen 1939—1945 så att hans invaliditetsgrad enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) är minst 50 procent. Ytterligare förutsätts att makarna bor tillsammans. Intagning av en krigsinvalid för institutionsvård hindrar dock inte rehabilitering av maken;

2) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i punkt 1 har dött år 1976 eller därefter, om makens invaliditetsgrad vid hans död har varit minst 40 procent; och

3) vars make har dött eller försvunnit till följd av krigen 1939—1945 och som får försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst. Ytterligare förutsätts att personen i fråga har försörjt minst ett barn som har varit berättigat till försörjningspension. En person som åter har blivit berättigad till försörjningspension när ett senare ingånget äktenskap blivit upplöst kan inte godkännas till rehabilitering.

Vid val av personer som skall rehabiliteras skall företräde i mån av möjlighet ges sådana i punkt 1 avsedda personer vars make har en invaliditetsgrad på 100 procent. Deras rehabilitering kan vid behov upprepas årligen.

2 §

En anstaltsrehabiliteringsperiod varar två veckor. Om rehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock tre veckor.

En dagrehabiliteringsperiod varar 10 dagar. Om dagrehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock 15 dagar.

Öppen rehabilitering kan omfatta en serie på högst 15 behandlingstillfällen. Kostnaderna för behandlingsserien får inte överstiga 2 900 mark per rehabiliteringsklient, dock så att kostnaderna för öppen rehabilitering som ges i hemmet inte får överstiga 4 350 mark per rehabiliteringsklient.

3 §

Statskontoret väljer de personer som skall rehabiliteras på basis av ansökningar. Till ansökan skall bifogas ett läkarintyg som visar behovet av rehabilitering. Till en ansökan om öppen rehabilitering skall bifogas en remiss eller en kopia därav.

4 §

Anstaltsrehabilitering och dagrehabilitering ges på sådana rehabiliteringsanstalter

som Statskontoret godkänt. Öppen rehabilitering kan ges av serviceproducenter och självständiga yrkesutövare som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Statskontoret betalar kostnaderna för rehabiliteringen direkt till rehabiliteringsinstitutionerna, serviceproducenterna och de självständiga yrkesutövarna.

5 §

Utgifterna för rehabiliteringen ersätts ur det

Helsingfors den 25 januari 2001

anslag som i statsbudgeten för år 2001 under moment 33.22.56 reserverats för ändamålet.

6 §

Statskontoret ger vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001.

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringssekreterare Anne-Marie Brisson

Nr 44

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 c § (217/2000) lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988):

1 §

Frontunderstöd kan på ansökan betalas enligt denna förordning

1) till en utländsk frontman i svåra ekonomiska omständigheter som är fast bosatt i Estland eller någon annanstans på det tidigare Sovjetunionens område och som frivilligt deltagit i Finlands krig, samt

2) till en frivillig frontman som är fast bosatt i Finland och som frivilligt deltagit i Finlands krig.

Med utländsk frontman avses den som har beviljats frontmannatecken för utlänningar enligt förordningen om frontmannatecken för utlänningar (418/1992) eller som uppfyller villkoren för beviljande av tecknet.

Till den som beviljats frontmannatecken enligt förordningen om frontmannatecken (772/1969) betalas dock inte frontunderstöd.

2 §

Frontunderstödet beviljas som engångsbetalning till ett belopp av 2 700 mark.

Helsingfors den 25 januari 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

3 §

Utgifterna för frontunderstödet ersätts ur det anslag som i statsbudgeten under moment 33.22.57 reserverats för ändamålet.

4 §

Frontunderstödet beviljas av statskontoret enligt ansökan. Ansökan om bidraget skall lämnas in före utgången av år 2001.

5 §

Statskontoret meddelar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001 och gäller till och med den 31 december 2001.

Denna förordning tillämpas vid betalningen av understöd för 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Regeringssekreterare Anne-Marie Brisson

Nr 45

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om stöd för främjande av avsättningen för år 2001**

Given i Helsingfors den 25 januari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådan den lyder i lagen 217/2000:

1 §

Allmänt

De medel som i statsbudgeten för 2001 har anvisats för främjande av avsättningen får användas för nationella åtgärder för främjande av avsättningen, främjande av avsättningen av honung och främjande av honungsproduktionen enligt vad som bestäms i denna förordning.

Stöd som avses i denna förordning kan beviljas sådana sammanslutningar som i Finland idkar verksamhet för främjande av avsättningen och som kan anses ha möjligheter att genomföra kampanjer för främjande av avsättningen centraliserat i hela landet.

2 §

Stödbelopp

Av medlen ovan i 1 § avsedda för nationella åtgärder för främjande av avsättningen får högst 11,2 miljoner mark användas för främjande av avsättningen av livsmedel och 11,0 miljoner mark för främjande av avsättningen av trädgårdsprodukter och matpotatis.

För främjande av avsättningen av ekologiskt odlade produkter får användas högst 2,5 miljoner mark.

För främjande av avsättningen av honung får användas högst 0,5 miljoner mark och för främjande av honungsproduktionen högst 0,9 miljoner mark.

3 §

Ansökan om och utbetalning av stöd

Det stöd som avses i denna förordning skall sökas skriftligt hos jord- och skogsbruksministeriet, som beslutar om stödets belopp samt om beviljande och utbetalning av stödet.

4 §

Rättelse, återkrav, övervakning och tystnadsplikt

Vid administreringen av det stöd som avses i denna förordning iakttas beträffande rättelse, återkrav av redan utbetalt stöd, övervakning och tystnadsplikt vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärings (1336/1992).

5 §

Beaktande av kommissionens beslut

Vid beviljande och användning av stöd för

Nr 45

främjande av avsättningen av ekologiskt odlade produkter skall kommissionens beslut SG (98) D/1642 iaktas. Jord- och skogsbruksministeriet justerar vid behov stödgrunderna på det sätt som förutsätts i kommissionens beslut.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2001.

Helsingfors den 25 januari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Äldre regeringssekreterare Heikki Koponen